

تدریس خدا شناسی در خطابه غدیر

قسمت شانزدهم

دکتر وحید باقرپور کاشانی

Dr.Vahid Bagherpour Kashani

تدریس خداشناسی در خطابه غدیر

قسمت شانزدهم

اهمّ عناوین: ↓↓

«مُتَفَضِّلٌ عَلَى جَمِيعٍ مَنْ بَرَّاهُ، مُتَطَوِّلٌ عَلَى جَمِيعٍ مَنْ اَنْشَاهُ.»

← خداوند آن به آن، فزونی‌دهنده و تفضل‌کننده است.

← دادن موجودیت و نعمات به انسان به جهت رسیدن او به کمال.

← نارضایتی پروردگار از ظلم انسان‌ها با نعماتی که به او بخشیده است.

← قدرت از خدا و اختیار از انسان.

وجود نازنین پیامبر خاتم، در فرازهای توحیدی در خطبه غدیر، این گونه فرمودند که:

{مُتَّفَضِّلٌ عَلَي جَمِيعٍ مِّنْ بَرَاءَةٍ}

«مُتَّفَضِّلٌ» این از فضل گرفته می‌شود از ریشه فضل؛ یعنی فزونی دهنده، تفضل کننده بر تمام به وجود آورده‌ها، مخلوقات.

{جَمِيعٍ مِّنْ بَرَاءَةٍ}

نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم می‌فرمایند که: «این ذات ربوبیت، آن به آن، چه نعمت موجودیت و چه رزق، چه صفات، من جمیع الجهات تفضّل کننده اوست، فزونی دهنده اوست.»

یعنی الان فرض بکنید که عمر ما هر مقدار باشد، هر ثانیه‌ای که دارد می‌گذرد، آن داره فزونی می‌کند، داره زیاد می‌کند.

به معنای حقیقی، فزونی دهنده تمام نعمت‌ها، ذات ربوبیت است نسبت به تمام مخلوقاتی که دارد.

در ادامه فرمودند:

{مُتَّطَوِّلٌ عَلَي جَمِيعٍ مِّنْ أَنْشَاءَةٍ}

این از طول گرفته می‌شود «مُتَّطَوِّلٌ» طول به معنی توانایی است، توان‌گری است، فضیلت است، بخشندگی است.

نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم می فرمایند که: «خداوند متعال لطف کننده، توانایی دهنده، فضیلت دهنده است ﴿عَلِي جَمِيعٍ مِّنْ أَنْشَاءٍ﴾. بر جمیع موجوداتی که این‌ها را «أَنْشَاءً»، ایجاد کرده، به وجود آورده، این‌ها را انشا کرده، تحقق خارجی نسبت به آن‌ها داده است.»

پس هرآن چیزی که در ارتباط با موجودات است، در خصوص آن‌ها فزونی می‌افزاید. علم من زیاد می‌شود، فزونی است. لذا آن به آن عمر من زیاد می‌شود جا دارد که حمد او را بگوییم، سپاس او را بگوییم. و هر توانایی و توانگری و فضیلتی که به من می‌رسد، جا دارد که شکر او را بگوییم. اساسا خداوند متعال ما را خلق کرده که ما در جهت کمال قرار بگیریم در جهت خوبی‌ها قرار بگیریم. لذا ما می‌بینیم که اگر افراد کار زشت و نادرست می‌کنند هیچ وقت نمی‌گویند خدا خواسته!
اما اگر کار خوب می‌کنند می‌گویند خدا خواسته!
در صورتی که می‌بینیم کار خوب را من انجام دادم، کار بد را هم من انجام دادم!

چرا کار بد را نمی‌گویم خدا خواسته؟

و کار خوب را به خدا نسبت می‌دهم؟

به خاطر اینکه خداوند متعال این موجودیت را، این نعمات را که به انسان اعطاء کرده، برای انجام کار خوب است.

لذا وقتی من کار خوب را انجام می‌دهم در جهت اینکه آن قدرت را داده،
آن اعطای موجودیت را داده! در آن جهت قرار می‌گیرم، آن هدف تحقق
پیدا می‌کند می‌گویم خدا خواسته.

اما خداوند متعال، درسته ما به واسطه قدرت او، افاضه موجودیت
و نعمات و رزق و تداوم حیات خلاف می‌کنیم، نادرستی انجام می‌دهیم،
اما خدا راضی به آن نیست.

خدا می‌دهد به خاطر اینکه بخواهد امتحان بکند.

اما آیا خدا راضی است که ما با آن موجودیتی که به ما اعطاء کرده، با آن
حیات و رزق‌هایی که به ما اعطاء کرده ما ظلم بکنیم؟ ما گناه بکنیم؟
نه! خداوند به این راضی نیست.

لذا کار بد را ما به خدا نسبت نمی‌دهیم هرچند که قدرت از ناحیه
اوست، اما انتخاب از ماست.

اما آن انتخاب خوبی را که انجام می‌دهیم، به خاطر اینکه خداوند، هدف
از اعطای قدرتش همان بوده، از این جهت این کار خوب را به خداوند
متعال نسبت می‌دهیم.

والسّلام علیکم و رحمة الله و برکاته.

@aparat.com/be
_sooye_zohoor

v_bagherpour_
kashani

@seratehagh1

besouyezohour

bagherpour-
kashani.com/

@serat12k

youtube.
com/c/seratehagh

https:
//naakhodaa.ir